

det, nemlig over 10 pct., mens den f.eks. i Danmark er under 5 pct., må det nok undre, for det er jo bl.a. som følge af optakten til euroområdet og Den Økonomiske og Monetære Unions betingelser for at være med, at arbejdsløsheden i eurolandene er blevet presset op, og her har vi heldigvis stået udenfor.

Ministeren vil altså ikke tale om arbejdsløsheden og måske heller ikke om den økonomiske vækst, som i landene uden for euroen, bl.a. Danmark, har været væsentlig større end i eurolandene. Det er da i hvert fald ikke noget, der får den almindelige dansker til at sige: Du godeste, euroen er en fantastisk succes, her må vi være med!

Når man så ser på det mest målbare, nemlig hvordan valutamarkederne og finansmarkederne har modtaget euroen, var forventningen jo især fra tilhængerens side for 11 måneder siden, at euroen var stærk og ville stige i kurs. Men det viste sig, at den ikke var så stærk. Kursen er faldet med 12-13 pct. over for dollaren, med over 20 pct. over for den japanske yen og med godt 10 pct. over for svenske kroner og engelske pund, men ikke særlig meget over for danske kroner, fordi vi har valgt at følge med euroen nedad. Ministeren må ærlig talt uddybe sin begrundelse for, at euroen er en fantastisk succes.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at uanset hvordan det går med euroen, vil ministeren under alle omstændigheder hævde, at den er en succes, og jeg vil godt begrunde mit spørgsmål.

Da euroen startede, var den utrolig stærk og stod i høj kurs, og det mente ministeren, som jeg husker det, var dejligt, for det var jo godt med en stærk og sund valuta. Så raslede den ned og tabte alle disse mange kurspoint, som hr. Dahlgaard har været inde på, og så er det også fantastisk dejligt, at vi nu har en svag euro, fordi det er godt at have en svag euro. Er det ikke sådan, det forholder sig, minister?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Det lyder, når hr. Frank Dahlgaard udtaler sig, som om verden på beskæftigelses-, ledigheds- og vækstområdet har ændret sig totalt fra den 1. januar 1999, men det er jo ikke rigtigt.

Ledigheden har i Tyskland – for nu at tage Tyskland som et eksempel blandt de 11 euro-

lande – gennem adskillige år været højere end den danske ledighed, men det har intet med euroen at gøre, og det har den danske beskæftigelsesfremgang og faldet i ledigheden heller ikke. Den danske vækst har intet at gøre med, at euroen er skabt og virker fra den 1. januar 1999.

Det er jo ikke et billede, der pludselig har ændret sig radikalt pr. den og den dato. Det bygger jo bl.a. på, at Danmark med en kickstart satte en økonomiudvikling i gang i 1993, og at Danmark samtidig løbende har lavet struktur-reformer på arbejdsmarkedet og på skatteområdet – nogle gange endda støttet af hr. Frank Dahlgaards tidligere parti, Det Konservative Folkeparti. Det berømmes og anerkendes Danmark for af OECD, af Valutafonden, af EU-Kommissionen og af vore kolleger i EU.

Problemet er, at andre lande af indenrigspolitiske grunde ikke har været i stand til i samme hastighed som Danmark at skabe de struktur-reformer, der skal til for at løse nogle af de problemer, der findes. Der er jo ingen OECD-rapporter eller Valutafondsrapporter eller EU-Kommissionsrapporter, der påstår, at Tysklands ledighed er forårsaget af euroen, så derfor blander hr. Frank Dahlgaard tingene sammen for at fremme sit eget synspunkt.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen har ret i, at under alle omstændigheder vil jeg synes, at den fælles valuta er en god idé, og det vil jeg, fordi det er en fantastisk vigtig politisk begivenhed og et skridt, som jeg tror og er overbevist om er en af de bedste stabiliserende faktorer, der er set i Europas 1000-årige historie. Hvis hr. Keld Albrechtsen havde mulighed for det, ville han inderst inde give mig ret i det.

Frank Dahlgaard (UP):

Det forekommer mærkeligt, når ministeren siger, at euroen er en meget stabiliserende faktor i Europa – jo, den har stabiliseret arbejdsløsheden i eurolandene på et meget højt niveau.

Ministeren siger i sit svar til mig, at det har ikke noget med euroen at gøre, for arbejdsløsheden var også høj før den 1. januar 1999, hvor det hele blev sat i gang. Ja, men i hele optakten, årene op til den 1. januar 1999, ville landene jo kvalificere sig til at komme med i euroen, og det kneb, fordi man var ved at have for store underskud på statsfinanserne, og derfor skulle der spares.